

[Rager.]

vendelser, der er kommet, mindre vægt, end hvis borgerrepræsentationen havde stået bagved. Jeg tror dog, det ville være rigtigt, hvis magistraten endnu i den ellefte time besindede sig og søgte at få borgerrepræsentationen til officielt at stå bagved. At det vistnok vil vise sig at den gør det, tvivler jeg i og for sig ikke om, men jeg henstiller meget til det udvalg, der kommer, at man tager op til nærmere undersøgelse de spørgsmål, som Københavns magistrat har rejst. Jeg siger det ikke til ministeren, for jeg forstår, at ministeren har taget sit standpunkt.

Jeg skal ikke opfordre til en diskussion om de enkelte punkter, men der er een ting, der i hvert fald virker fuldkommen barokt, og det er den bestemmelse i den gældende lov, hvori det hedder, at tilladelsen gives,

„hvor kørslen foregår gennem flere end to amtsråds kredse, i hvilken henseende Københavns og Frederiksberg kommuner ligestilles med amtsråds kredsene, af landsnævnet . . .“

Er det mon ikke kommet ind ved en fejltagelse? Skulle der ikke i sin tid have stået, at Københavns og Frederiksberg kommuner tilsammen ligestilles med amtsråds kredse? For nu er forholdet altså det, at hvis Københavns kommune ønsker at køre en linie, der går gennem København ud i en omegnskommune og slutter indenfor den amtsråds kreds, den fører ud i — ja, så gælder der een regel; men hvis man skal køre et lille stykke igennem Frederiksberg kommune, som ligger omsluttet af København, er det en anden regel, der gælder. Så skal, som vi så med Gladsakselinien, landsnævnet blandes ind i sagen.

Jeg kan ikke tænke mig, at det virkelig kan være meningen. Hvis Københavns kommune i stedet for at køre den lige vej for linien havde besluttet sig til at køre en omvej rundt om Frederiksbergs grænse, var det blevet anderledes; men det kan da ikke være meningen, at man i givet tilfælde, måske for at undgå en gentagelse af det, der dengang fandt sted; skal køre en omvej. Hvis man ikke kan blive enig om imødekommenhed på noget andet punkt, vil jeg dog tro, at man kan blive enig om at foretage en ændring her, således at København og Frederiksberg på det punkt betragtes som een amtsråds kreds. Der er jo mange ubehageligheder for København ved at have Frederiksberg liggende som en

enklave; vi må imidlertid bøje os for de forhold, der her foreligger, men at det skal virke på denne måde, er fuldkommen barokt, og jeg tror, at man ved nærmere overvejelse også vil komme til det resultat. Jeg henstiller derfor, at man tager dette spørgsmål op til overvejelse i udvalget i den kommende tid.

Så kommer jeg til det lille punkt, på hvilket den højtærede minister har imødekommet Københavns magistrat. Det er jo et ganske ualmindeligt udslag af magistratens misopfattelse af sin egen stilling. Københavns magistrat har henvendt sig til ministeren og bedt om, at opgaver, der efter den bestående lov påhvilede Københavns kommunalbestyrelse, fremtidig kom til at påhvile Københavns magistrat.

Altså, i København sidder dette administrative organ, og det går — uden at tale med borgerrepræsentation — til ministeriet og anmoder ministeriet om i en lov at fratage borgerrepræsentationen nogle af dens rettigheder og i stedet for give dem til magistraten selv. Jeg undrer mig over, at magistraten har gjort det, og jeg kan slet ikke forstå, at den højtærede minister er gået på den. Der henvises til, at på andre punkter har magistraten en beføjelse. Ja, hertil må jeg sige, at hvis ministeren ikke havde lavet en parallelføring, havde jeg rigtignok tænkt mig at foreslå, at der her skulle have stået „kommunalbestyrelse“ i stedet for „magistrat“ — altså en ændring stik imod det, ministeren er gået med til for at bringe ensartethed til stede.

Jeg henstiller, at man i udvalget tager sig af dette spørgsmål, idet jeg iøvrigt kan meddele til oplysning for ministeren, at jeg, så snart jeg blev klar over henvendelsen, har anmeldt et spørgsmål til magistraten, der kommer til behandling i den første spørgetime i borgerrepræsentationen, for vi må naturligvis have klaret, hvorledes dette problem ligger, og i det hele taget hvordan magistraten har kunnet tænke sig at gå på egen hånd her i stedet for i tide at forhandle med borgerrepræsentationen.

Jeg lægger ganske overordentlig stor vægt på, at udvalget tager denne sag op til undersøgelse. Jeg henstiller bl. a., at man søger at gennemgå de sager, der har været behandlet af landsnævnet vedrørende København. Jeg peger bl. a. på, at landsnævnet tvang Københavns kommune til at tage en 5 øre højere takst, end kommunen